

Reisverslag werkploeg 2007

Deze zomer wordt er, evenals in de zomer van 2004 en 2006 een soort dagboek van de werkzaamheden bijgehouden. Naast de omschrijving van de werkzaamheden zal er uiteraard ook aandacht zijn voor de overige kanten van deze werkvakantie. Iedereen die ooit zoiets dergelijks heeft gedaan, weet dat het ontzettend leuk is om met mensen uit een andere cultuur om te gaan.

Hieronder wordt voor elk deel van het verslag een nieuwe link gemaakt, zodat er gemakkelijk naar een bepaalde dag gegaan kan worden.

Inmiddels zijn we allemaal weer veilig terug in Nederland...

Donderdag tot en met zaterdag: de heenreis

Zondag 15 juli

Maandag: begin met klussen en het kinderkamp

Tweede werkdag: hard werken

Woensdag: 40 graden! Het kinderkamp

Donderdag: heet, heter, heetst

Vrijdag 20 juni: Vrijdag: Vertrek en aankomst

Zaterdag: weekend!

Het kinderkamp: de terugblik

Zondag 22 juli

Maandag: een nog zwaardere dag

Dinsdag: Let's do it!

Woensdag tot vrijdag: Afwerken, varkens en wijn

Tweede kinderkamp: terugblik

Vrijdag: afwerken!

Zaterdag 28 juli: Het laatste weekend...

Zondag 29 juli: Afscheid nemen

Dinsdag 31 juli: Hotel paprika en vertrek

Dinsdagavond 31 juli: aankomst

Donderdag tot en met zaterdag: de heenreis

Donderdagavond om half negen verzamelen we bij de kerk. De groep bestaat weer uit diverse leeftijdsgroepen: heel jong (Bram vd Hoek), jong (Louisa van der Meij), oud (Roelof Stam), en héél oud (Simon Hamelink ;-) en nóg ouder (Gilles de Gluurder). Na het traditionele bijbellezen van psalm 121 en het gebed om een goede reis stappen we in de auto's. We rijden de hele nacht stevig door. Zo stevig dat Roelof Stam het niet kon bijslaffen

en zo een andere afslag nam zodat we elkaar pas weer halverwege Duitsland tegenkwamen. Laat in de vrijdagmiddag arriveren we bij pension 'Magdalena' waar gelijk een paar mensen onder andere uit naastenliefde onder de douche springen. Honger honger, we hebben de keuze uit drie restaurants. Martin maakt het niks uit, als hij maar goulashsoep kan eten. Een uur later zit Martin aan de goulashsoep. We eten Hongaarse schnitzels en frietjes. Ondertussen zorgt Adriaan de Jager voor een goede afhandeling van de financiële zaken, zoals de koers van de forinten t.o.v. de euro vaststellen. Moe en voldaan duiken we vroeg ons bedje in, want morgen om 7 uur gaat de wekker weer! Nadat de sterk ruikende antimuggen citronellageuren door de kamer verspreid waren kwamen we erachter dat er keurige horren voor de ramen zaten. Vroeg in de morgen worden we gewekt door Martin Koning: "Gefeliciteerd met mijn verjaardag! Gefeliciteerd met mij". Hij wordt namelijk 32 jaar. Na de stevige maaltijd met in het gerecht onder andere paprika, tomaten, een eitje en een yoghurtje. We reizen verder richting de Roemeense grens. Louisa van der Meij meldt vlak voor de grensovergang doodleuk dat ze helemaal geen paspoort meeheeft. Gelukkig wel een identiteitskaart. We wagen het erop en met succes! We staan 's ochtends vroeg met z'n allen in Roemenië! We rijden de rest van de dag flink door, met hier en daar een gevaarlijke maar goedaflopende inhaalmanoeuvre. Rond half 5 worden we vriendelijk verwelkomd door onze Roemeense vrienden. We eten heerlijke rijst met doperwtjes en een stuk varkensvlees. De zaterdagavond brengen we gezellig met elkaar door in de kantine van het ziekenhuis. Vanavond niet te laat naar bed, want we gaan morgen weer naar de kerk. We zijn dankbaar dat we allemaal veilig zijn aangekomen na een reis van meer dan 2000 kilometer.

P.S.

Het wordt nog spannend of we dit op internet krijgen, maar als u dit leest is het gelukkig gelukt!

Zondag 15 juli

Bij de meesten van ons ging vanochtend rond 9.00uur de wekker, want om 9.30uur stond er in de kantine, zoals we gewend zijn, een overheerlijk ontbijt voor ons klaar. Niet voor niets staat er in de eerste zin 'de meesten,' want ons vrouwelijke gezelschap kwam pas om 9.45uur de kantine binnenzeilen. Na het eten nog even tandenpoetsen, nog wat kletsen en daarna naar de kerk.

In het inmiddels door de zon opgewarmde Baraolt liepen wij binnen tien minuutjes naar de kerk van dominee Crisby. (de Hongaarse spelling zal weer tien keer anders zijn, maar zo zeggen wij Nederlanders het). Ondanks dat we er niets tot vrijwel niets van verstaan, vinden we dat het toch heel goed is om deze diensten te bezoeken. Ook omdat het voor de mensen hier veel betekend en natuurlijk puur omdat we dit thuis ook doen. Na de dienst liepen we terug naar de kantine, waar weer een hele boel koffie, thee en limonade voor ons klaar stond. Kort daarna, rond 14.00uur hadden we een lunch. Dit bestond uit overheerlijke sla, overheerlijk friet en een lekkere karbonade. Echt, die mensen verzorgen ons geweldig!

De tijd tussen de lunch en de middagdienst werd gevuld met wat zitten, wat drinken, wat peukjes en een beetje hangen. Een echt rustdag dus.

Om 18.00uur werden we weer in de kerk verwacht, maar nu in de baptistenkerk. Dit is wat langer dan tien minuten lopen, dus pakten we onze milieuvriendelijke vervoermiddelen. De mensen zijn in deze kerk allemaal vreselijk aardig en gastvrij. Ook hebben we twee liederen gezongen. Dit waren opwekking (we noemen de bundels 'jubel bubels') 167 en 399. 'Samen in de naam van Jezus' en 'Vader, God ik vraag me af.' Na afloop van de dienst reden we terug en toen we in de kantine kwamen stond er weer een overheerlijke maaltijd voor ons klaar. Brood, worst, kaas, thee, koffie, hagelslag boter, jam en nog veel, veel meer.

Na het eten hebben we lekker rustig aangedaan (eigenlijk is dit gewoon een voortzetting van de rest van de dag hoor, maargoed) We hebben nog wat gevoetbald, een beetje gekletst enzovoort. Gewoon lekker relaxed dus. Het was een heerlijk zondag en we zijn goed uitgerust om morgen lekker aan de slag te gaan.

Maandag: begin met klussen en het kinderkamp

Kinderkamp

Terwijl het grootste deel van de groep gaat aan de slag gaat in Herculian, worden Christa, Laura, Louisa en Harm door Roelof naar het kinderkamp gebracht. Het kamp blijkt gehouden te worden in een prachtig kamphuis, echter ver van de bewoonde wereld. Gelukkig wil Adèle (een meisje uit de Baptistengemeente) onze gids zijn. Na een rit van ongeveer een uur over zeer matige wegen komen we aan bij het kamphuis. De begroeting door de kinderen is allerhartelijkst. Ook Andras en Attila, die ook dit jaar de leiding van het kamp in handen hebben, ontvangen ons letterlijk met open armen. Laura en Christa (die vorig jaar ook hielpen bij het kamp) worden zelfs uitvoerig door de kinderen geknuffeld! Nadat het kamphuis is bewonderd halen we de tassen uit de auto. De meegebrachte gitaren en het keyboard worden met zeer veel dank in ontvangst genomen. Bij deze willen we deze dank dan ook doorspelen aan de Nederlandse gevers die deze instrumenten beschikbaar hebben gesteld! Na een lekker bakkie koffie op de veranda van het kamphuis, gaat Roelof op weg naar Herculian met de geruststellende gedachte dat op het grasveld voor het kamphuis zowaar een klein streepje telefoonnetwerk aanwezig is; er kan dus evt. gebeld worden.....

Herculian

Het werk in Herculian wordt door de rest van de groep opgepakt. De burgemeester van dit dorp heeft zich aan zijn woord gehouden en ervoor gezorgd dat de vloer is betegeld, dubbele beglazing is geplaatst en de waterafvoer in orde is. In de afgelopen week heeft Daan van der Meulen zich al bezig gehouden met het

plaatsen van raggelwerk voor het plafond. Een deel van de groep houdt zich bezig met het plaatsen van de zgn. 'metal stuts', het framework waaraan de gipsplaten voor de wanden moeten worden vastgemaakt. Anderen monteren PVC-buizen aan het plafond zodat later deze week de elektrische bedrading kan worden aangelegd.

Martin Koning voelt zich prima in zijn element als uitvoerder en heeft zich speciaal voor deze taak een broek laten aanmeten.

Daan van der Meulen en Simon Hamelink staan samen garant voor vele decennia Roemenië ervaring

Aan het eind van de werkdag zijn we zeer tevreden met het resultaat van deze dag: er is, ondanks het warme weer, een boel werk verzet waardoor we moe maar voldaan terug naar de kantine van het ziekenhuis gaan, waar ons een heerlijke maaltijd wordt voorgeschoteld!

Tweede werkdag: hard werken

Dinsdag: hard werken

Het is weer vroeg opstaan. Half zeven gaat bij de werkgroep de wekker: zeven uur ontbijten! Erg vervelend is dat David Koning ziek op bed ligt. Hij heeft last van misselijkheid en hoofdpijn, hij zal vandaag dan ook thuisblijven om goed uit te zieken. 's Nachts is slapen moeilijk hier, de warmte (40 graden buiten) draagt hier voor het grootste deel aan bij. Daarnaast zorgt ook het luidruchtige gesnurk van een 'als een Blok slapende' Hanko voor sommigen voor slapeloze nachten.

De werkgroep start weer op in Herculian. We zorgen dat de laatste metalen strips, waar later steenwol en uiteindelijk gipsplaten op komen, worden geplaatst. Lastig zijn de schots en scheve muren en kozijnen! Tijdens één van de werkpauses wordt Martin gebeld door iemand van Omroep Zeeland radio: of hij a.s. donderdag LIVE verslag wil doen van de werkzaamheden totnutoe. Uiteraard stemt hij toe (het interview staat gepland tussen 11:00 en 11:30). Als de laatste strips zijn geplaatst is het tijd voor de steenwol, wat tzt zorgt voor

isolatie, maar nu voor irritatie: de stofdeeltjes slaan op de longen en vliegen in de haren. De dag wordt voortgezet met veel gekuch. Ondertussen is Simon bezig met de sanitaire voorzieningen en hier en daar iemand met de elektriciteit. Buiten is het te warm, maar binnen is het aangenamer. Aan het eind van de dag staat zelfs de eerste gipsplaat al tegen de muur!

Over het kinderkamp team is nog niet veel informatie te vertellen. Ze slapen 's nachts bij de kinderen op de kamer in het kamp zelf. Uit sms berichten valt op te maken dat het hard werken is en ook erg warm, maar de kinderen zijn leuk en het wordt gezellig!

We gaan de avond weer tegemoet, die zijn meestal het lekkerst qua weer! Morgen zullen we met een paar mensen van de werkgroep het kinderkamp bezoeken. Foto's en verhalen zullen wederom op de website verschijnen.

Woensdag: 40 graden! Het kinderkamp

Woensdag: 40 graden!

's Ochtends om kwart voor zeven, als je naar de kantine loopt om te ontbijten, voel je het zonnetje al zachtjes branden. Direct besef je dat het een warme dag gaat worden. De strakblauwe lucht, weinig wind. Gelukkig werkt de werkgroep binnen tussen vier muren van een meter dik, dat isoleert en houdt de warmte buiten. Als je naar buiten loopt krijg je dan ook 'een klap in je gezicht' van de warmte. Gelukkig is het niet drukkend warm, zoals het vaak in Nederland is. Hier is het meer een droge warmte. Ondanks dit warme weer zijn we opgeschoten vandaag.

We werken evenals de dag hiervoor met steenwol (foto rechts). Grote pakken met zachte platen steenwol moeten soms op maat gesneden worden om de leegten op te vullen tussen de hele platen en de ruimte die nog over blijft daartussen. J. Koning en Joop de Hamer zorgden voor een perfect passend stukje. Het afdakje op de foto links werd vroeger gebruikt om onder te schilderen.

Zie hier de Trabant van Josef Kelemen. We hebben hem gehuurd en gebruiken het leuke wagentje als vervoersmiddel. Het is een 600cc tweetakt die uiteraard op mengsmering loopt. Het is heel grappig om te merken dat je in zo'n Trabant in Baraolt helemaal niet zoveel bekijks hebt als je had verwacht. Mensen kijken eerder om naar een witte Ford Transit bus met Nederlands kenteken dan naar een lichtblauw oldtimertje met vier genietende mensen erin. Soms zijn er problemen met de start motor, waardoor we hem aan moeten duwen!

Met het plaatsen van de gipsplaten schiet het ook al op. Op de foto links is een goed overzicht te zien van wat we de afgelopen dagen gedaan hebben. Je ziet de metalen strips die we geplaatst hebben, daartussen zit het geliefde (ahum) steenwol en daartegen aan komen de gipsplaten met eventueel hier en daar een gat voor de door David Koning geregelde elektriciteit.

Onze sportieve wielrenner Roelof stam fiets al enkele dagen vanaf Baraolt naar Herculian (15 - 20 minuten met de auto). 's Ochtends is het lekker, 's Middags een uitdaging vanwege de hitte. Wij doen het hem niet na!

Na het werk gaan we eten, we stoppen hiervoor iets vroeger dan normaal omdat we het kinderkamp gaan bezoeken. Om ongeveer zeven uur stappen we in de auto en rijden naar de 'middle of nowhere'. We rijden onder andere door mooie natuur, zigeunerdorpjes waar oude mannetjes in zonsondergang op bankjes voor hun huis de avond doorbrengen en vrolijk spelende kinderen in beekjes. Na een uur bereiken we het kinderkamp. Overal rennen kinderen rond. Er zwemmen er een paar in het 'zwembad', er tafeltennissen er een paar en de andere spelen tikkertje of klieren met water. We worden nieuwsgierig ontvangen. Sommige kindertjes groeten ons met 'goedemiddag', anderen ratelen gewoon Hongaars waarbij je enkel uit de non-verbale communicatie kunt opmaken wat ze bedoelen. Ons team, Harm, Louisa, Laura en Christa krijgt veel aandacht van de jongeren. Ze geven knuffels, spelen spelletjes en vragen continu aandacht. Daar wordt je best wel eens moe van! Op de foto hierboven (rechts) zie je de bron waaruit natuurlijk drinkwater komt.

Het is een mooie omgeving met veel groen. We maken een wandeling van een uur door het bos waarna de kinderen beginnen met eten. Langzamerhand wordt het donkerder en besluiten we om te vertrekken. We

zingen nog een aantal opwekkingsliederen met elkaar en wensen hun nog het beste toe de rest van de week. Vrijdagmiddag zal ons team weer terugkomen in Baraolt!

Vanavond staat er voor de werkgroep een voetbalwedstrijd op de planning. Enkele leraren van de school van het schoolgebouwtje waar we in verblijven zal het tegen ons opnemen. We zullen de einduitslag vermelden inclusief foto's! David is trouwens weer helemaal de oude!

Donderdag: heet, heter, heetst...

De vierde werkdag begint zoals gewoonlijk koel, maar na een paar uur is de temperatuur gestegen tot 38 graden. Er moet flink water gedronken worden om het vochtpeil in stand te houden. Gelukkig schiet het werk goed op en begint het vaste vormen te krijgen. De plafonds zijn gevuld met steenwol en delen van muren zijn begipst. Ook is vrijwel al het elektrische werk afgerond, en sommige binnendeurkozijnen zijn geplaatst. De sfeer is erg goed en er wordt veel gelachen. Daarbij vrolijkt Roelof Stam de boel aardig op met leuke rijmpjes, zoals "Wie brengt ons tussendoor brood met salami, pasta en honing? Dat kan er maar een zijn, Jan Koning" of "Zijn verhalen worden steeds vager, Adriaan de Jager" of "In woorden en daden flink, Simon Hamelink" en als laatste voorbeeld "Wie is er nooit te beroerd om met een gipsplaat te zeulen? Daan van der Meulen".

Verder is Martin Koning vandaag geïnterviewd door Omroep Zeeland Radio. Via een live telefoonverbinding is hij in de morgenuitzending aan het woord geweest. Hopelijk vinden ook veel luisteraars deze internetsite, waarvan het adres ook een paar keer genoemd is in de uitzending.

Als alles doorgaat, dan hebben de jongens vanavond een voetbalwedstrijd. Ze zijn uitgedaagd door een oude herenteam. Een wethouder, schooldirecteur, en enkele leraren nemen het op tegen het gelegenheidsteam van onze werkgroep.

Hierboven ziet u onze privé gymzaal, waar de voetbalwedstrijd gehouden wordt. Daarnaast het updaten van de website, als het mogelijk is elke avond!

Zoals gezegd is de sfeer zeer goed, al zijn sommigen uitgeput door het korte slapen in de hete slaapzalen.

Merkwaardig genoeg slaapt Pieter-Bart Visscher onder twee dekens en in een lange pyjama.

Morgen komt en vertrekt er een deel van de werkgroep: Henk en Gerdine Scherrenburg hopen aan te komen, en Roelof Stam, Hanco Blok en Pieter-Bart Visscher gaan vertrekken.

Vrijdag: Vertrek en aankomst!

Goedenavond. Het is weer eens warm in het kamertje van de directeur van het ziekenhuis, waar internetverbinding is. We hebben weer eens een warme dag achter de rug, en het wordt nog steeds elke dag warmer! Vandaag is het werk opgeschoten, er is duidelijk resultaat. Bijna alle gipsplaten staan tegen de muren. Er wordt in de douche en w.c. al het voorbereidende werk verricht voor het tegelen.

David schiet al een eind op met de elektriciteit. De meterkast begint vorm te krijgen. Ook de leidingen van Simon rijzen als paddenstoelen uit de grond.

We hebben vandaag helaas afscheid moeten nemen van Roelof Stam, Pieter-Bart Visscher en Hanko Blok. Ze zijn naar huis gegaan zoals van te voren al was afgesproken. Ze hebben hun werk goed gedaan! En vanmiddag waren daar dan Henk en Gerdine Scherrenburg. Ze hebben een goede reis gehad en zijn veilig en heel aangekomen in hun Peugeot.

Ook een van de toekomstige eindgebruikers kwam een kijkje nemen: hij was zeer enthousiast (de middelste op de foto hieronder)!

We gaan lekker genieten van het weekend. Wat we morgen gaan doen is nog niet bekend, maar het wordt vast weer gezellig.

Een uitgebreid verhaaltje over de belevenissen uit het kinderkamp komen morgen op de website. De meiden en Harm zijn weer terug en hebben een mooie periode achter de rug.

Zaterdag: uitrusten

Vandaag om half 10 uit bed! Harm van den Hoek iets eerder want die gaat nog even de was doen. Er wordt niet gewerkt dus is het uitrusten geblazen. Wat we precies gaan doen was tot voor kort nog niet bekend. We hadden gehoopt dat Henk Scherrenburg met een supergoed idee kwam, maar helaas :-p We gaan met z'n allen naar de Bodvoj, een huisje in het bos in een dal bij een heerlijk fris beekje. We nemen worstjes mee voor op de barbecue. We komen aan en het is er heerlijk. Een paar gooien gelijk een kleed op het gras en doen een tukje,

luisteren naar muziek of spelen in de beek. Er worden dammen gebouwd en de 'van den Hoekjes' proberen vissen te vangen.

Anne de Feijter knipt een stuk van zijn driekwartsbroek af omdat een korte broek meer verkoeling geeft. Even later braden David en Henk de worstjes op een zelfgemaakte barbecue en daarna peuzelen we de worstjes lekker op. Ook brood met plaatselijke honing (uit Herculian!). Er wordt weer flink veel water gedronken, in een paar uur was het volle krat Biborteni water leeg.

Laura, Louisa en Lennart gaan nog op zoek naar een natuurlijke water bron die in de buurt zou moeten zitten. Pas na een tijd tevergeefs zoeken vinden ze op de terugweg plotseling de bron die vlak tegenover de

verblijfplaats blijkt te zijn. Martin Koning zorgt nog voor heerlijke stukjes watermeloen die door iedereen gewaardeerd worden. Tegen half 6 vertrekken we richting huis. Een heerlijk ontspannen dagje.

Het kinderkamp: de terugblik

Dinsdag en woensdag hebben we gespeeld met de kinderen en gezwommen. Omdat het zo warm was, konden er veel geplande activiteiten niet of gedeeltelijk plaatsvinden. Woensdagochtend hebben we toch nog een wandeling van vier uur gemaakt. Andras en Atila hadden ons verteld dat we een ruïne van een kasteel zouden gaan bezoeken. Toen we aankwamen bleek er niet meer dan 1 klein poortje te staan en een hoop stenen. Toch was de wandeling erg geslaagd door het prachtige uitzicht dat we hadden. Woensdagavond kwam de werkgroep ons opzoeken op het kinderkamp. Ze maakten een wandeling met een gedeelte van de kinderen en ons. Voor het donker gingen ze weer weg, anders konden ze de weg terug niet vinden. Ook Christa ging met hen mee terug naar Baraolt, want door vermoeidheid en nog wat andere nare dingen zag zij de rest van de kampweek het niet meer zitten. Donderdag waren er sportactiviteiten bedacht voor de kinderen. Ze deden allerlei wedstrijden tegen elkaar: ping pongen, zwemmen, badmintonnen en een estafette race.

Elke dag waren er twee bijbelstudie's en een keer kerkgeschiedenis. De bijbelstudie's stonden allemaal in het teken van het leven van David. Vanuit zijn levensverhaal leerden Andras en Atila de kinderen: hoe je omgaat met elkaar, hoe je omgaat met God, dat je niet mocht vechten en zo meer van die dingen. Ook moesten de kinderen elke dag een bijbelvers of een spreuk leren over datgene waar de bijbelstudie over ging. Om een voorbeeld te noemen: Heb vertrouwen in God en je ontvangt de kroon van het Leven. Verder werden er ook veel liedjes gezongen, ook hadden ze een speciaal kamplied over David.

Helaas was er geen douche aanwezig in het kamp, zodat we ons wasten in een klein stroompje. Daar hebben we met teiltjes ons haar gewassen. Aan de ene kant was het vervelend, maar we leerden een douche wel weer erg te waarderen toen we vrijdags weer in Baraolt aankwamen.

We kunnen terugkijken op een hele geslaagde week. De kinderen kunnen zich goed vermaken met de simpelste dingen. Wij, verweende Nederlanders, kunnen hier erg veel van leren. Het zijn echt geweldige kinderen en we hopen ze ook nog eens te ontmoeten. We zijn er trouwens al een paar tegen gekomen in Baraolt. Hartstikke cool!!

Zondag 22 juli

Vandaag weer de rustdag gehouden. We zijn evenals vorige week naar de twee zelfde kerken geweest! We hebben 's Middags weer twee opwekkingsliederen gezongen, heel leuk om te zien dat mensen in hun eigen taal gaan meezingen. Wat betreft het weer is er nog niet veel vooruitgang (of achteruitgang) het schommelt rond de 35 graden.

's Avonds lopen we nog een rondje door de stad. Opeens komen de twee Ierse leraren, met wie we vorig jaar ook al kennis hebben gemaakt, langsgelopen. We schudden de handen en praten met de mensen. Er logeren tegenover de school waar wij verblijven een twintigtal Ierse jongeren. Later in deze week zullen we daar waarschijnlijk mee kennismaken.

Morgen gaan we weer aan de slag in Herculian. We gaan een begin maken met het plamuren en verder zullen Henk Scherrenburg en Adriaan de Jager het tegelwerk op zich nemen. Gerdine en Harm gaan naar het kinderkamp, dat op dezelfde plek als de vorige gehouden zal worden. Christa helpt deze week mee in Herculian, Laura en Louisa gaan in het ziekenhuis werken. Zij zullen zich bezig gaan houden met de kinderen in het ziekenhuis. Morgen kunnen we hier hopelijk meer over zeggen!

Maandag, een nog zwaardere dag...

Vanmorgen was het weer vroeg opstaan. Om 7 uur stond het ontbijt op ons te wachten. Na het weekend, waarin we wat uit konden slapen en relaxen, gingen de wekkers weer veel te vroeg. Voor sommigen was de

nachtrust wel erg kort. Gisteravond kregen we namelijk onverwacht bezoek van een groep jonge dames uit Ierland. De jongens van onze groep vonden dit erg leuk.

Tijdens het ontbijt werd aan Harm door Anna gevraagd of hij koffie wilde. Hij antwoordde in het Hongaars: nem, ígen. Dit betekent: nee, ja. Door allen werd hij dus flink uitgelachen.

Een deel van de groep is vanmorgen weer naar het kinderkamp vertrokken. Zij hopen daar tot en met woensdag te blijven. De rest vertrok weer richting Magyarhermány, Herculian, om daar weer verder te gaan met de werkzaamheden. Vandaag is door Adriaan en Henk een begin gemaakt met het tegels zetten. Zij kregen daarbij instructies van Daan. Door het warme weer droogde de tegellijm te snel, waardoor een aantal tegels van wandtegels veranderden in vloertegels. De overige vrijwilligers hielden zich bezig met het aanbrengen van steenwol en gipsplaten, het dichtmaken van gaatjes en naden in de gipsplaten, het elektrisch en het sanitair. Door de bouwhandel werden nog diverse materialen geleverd.

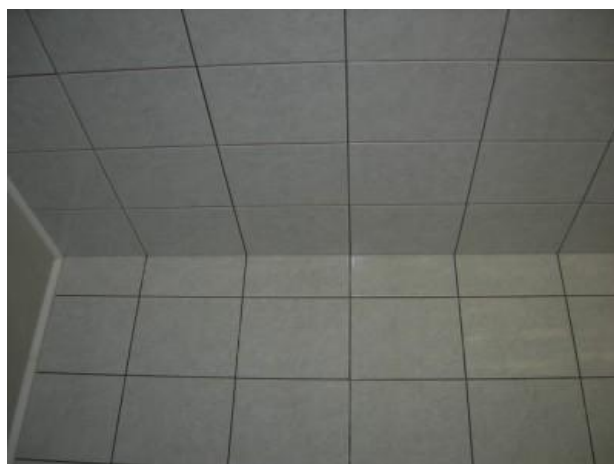
Ondertussen liep de temperatuur al weer aardig op, waardoor het werken niet makkelijk was en deze dag door sommigen als zwaar werd ervaren. Gelukkig kwam Christa regelmatig langs met een bekertje fris bronwater. Rond een uur of vijf zijn we de boel gaan opruimen, waarna we weer naar de kantine van het ziekenhuis terugkeerden.

Dinsdag, 'just do it'

Weer gaat de wekker veeel te vroeg voor een aantal mensen die de vorige avond het wat later dan gepland hadden gemaakt. Het ontbijt is zoals gewoonlijk weer door de kantine dames opgediend. We zijn al aardig opgeschoten, de privé wc en douche van de dokter zijn helemaal betegeld. Ook zijn de voegen opgevuld met plamuursel. Elke dag is er een naar koeienuitwerpsel stinkend mannetje met een dikke buik langsgekomen om

te kijken hoe wij te werk gaan, vandaag was hij er niet maar zijn koe kwam wel even langs, ook de koe was zeer tevreden over ons werk en loeide ons bemoedigend toe. Ook dokter Anton Nagy langsgekomen om te kijken hoe zijn praktijk vordert, hij was zeer tevreden over de vorderingen, en speciaal over het tegelwerk van onze amateurs. Foto Anton Nagy hieronder:

Erik van de Sande heeft ons team vandaag ook ondersteunend werk verricht. Hij heeft samen met de chef electriciteits de veiligheid van het elektrisch gewaarborgd. In Roemenie is dit niet standaard dus moest ook hier een creatieve oplossing worden gevonden. Erik en David zijn samen naar Baraolt gegaan om de oplossing bij Erik zijn schoonvader te vinden. We hebben zijn schoonvader gestoord onder zijn werk, maar omdat wij de "Hollanders" waren was een uurtje ertussen uit geen enkel probleem. We hebben uit het magische schuurtje een stalen pijp meegekregen die als aardpen moest dienen. Onze Leen en Koning zijn vandaag samen boodschappen wezen doen, Koning was van het babbelen en Leen van het sjouwen en chauffeuren.

Een straat van het dorp Herculian (links) en verhuizende zigeuners met paard en wagen (rechts)

De sfeer was zoals gewoonlijk goed, er werd gezongen, gelachen om de grappen van ons komische duo Henk de gepantserde tank en Adriaan the Hunter. Dit waren onze tegelzetters maar deze waren ook de hele dag bezig elkaars grappen te verbeteren. Minder was dat onze Martin wat last had van een winderig dagje. Deze windvlagen gingen door het hele gebouw heen waren niet zo aangenaam als een echt windje. Jammer, maar ach we blijven van hem houden zoals hij is. Na het eten zijn Martin, Joop en Anne nog terug gegaan naar Herculian om wat voorwerk te doen voor de volgende dag. Anne had het genoeg om naar Herculian te rijden met Martin zijn huurauto, de Trabant. Verder zal de avond doorgebracht worden door te douchen, wat eten en drinken in de kantine van het ziekenhuis. Er zullen ongetwijfeld ook nog een aantal mensen een deel van de avond door brengen samen met de Ierse dames. Ach ja zo ver is Noord Ierland ook niet dus wie weet wat mogelijk is.

Woensdag tot vrijdag: afwerken, varkens en wijn

Vandaag is het de laatste werkdag. Voor de laatste keer gaat om 7 uur de wekker. Een goed moment voor een terugblik op de laatste paar dagen.

In Herculian zijn we flink opgeschoten, het verschil tussen het begin en eind van de week is goed te zien. Alle muren zijn netjes strak wit, de toiletten aangesloten, de boiler kan alvast gaan opwarmen en de gietijzeren kachel is klaar om bergen hout te verbranden. Het trouwens een flinke klus om die kachel door de voordeur naar binnen te krijgen, maar dankzij de spierkracht van Anne de Feijter en Martin Koning en een paar Roemenen is het toch gelukt. Vanavond of morgen zal er weer een stuk worden geplaatst over de eindresultaten van ons werk!

De huisartsenpraktijk (buffelstal) met een koe ervoor en de loodzware kachel

Henk Scherrenburg aan het voegen en daarnaast Martin en Joop de Hamer aan het sausen!

De kozijnen worden netjes afgewerkt, we worden ook geholpen door een Roemeense jongen (witte T-shirt)

Na het werken lekker uitrusten!

We zijn vrijdagavond uitgenodigd door Erik van der Sande om te komen kijken naar een heuse varkensslachting. Zijn schoonzus ging trouwen en het is gangbaar om varkens als bruiloftsgeschenk te geven. Dit varken was dat geschenk. Vele twijfelden of ze wel mee moesten gaan, er werd de hele dag over gepraat. Door Bram van den Hoek werd tijdens het avond eten in uitvoerige details verteld hoe zo'n slachting wel niet zou gaan. Veel bloed, darmen en andere vieze dingen. Uiteindelijk zijn we met alle jongeren gegaan plus Henk en Gerdine. We komen aan en worden gelijk vriendelijk ontvangen door het oer Roemeense gezinnetje, een oud vrouwtje, een bruidspaar, een dikke slager met enorme handen en een enorme bijl, zijn sprekend op hem lijkende zoon en nog een paar familieleden. We krijgen als eerste een glas zelfgemaakte, sterke Roemeense wijn (100% druivensap!). We toasten op het bruidspaar (en het varken).

Na het borreltje lopen we met z'n allen naar een grasveldje 20 meter verder. We nemen met zijn allen plaats tegen een houten hek, voor ons zal het zich allemaal afspelen. Als eerste wordt er een klein biggetje gehaald... voor de grap gelukkig. Het biggetje rent knorrend weer weg naar een veilige plek. Dan komen daar de boer, de

boerenzoon en boerenknecht aan met het varken. Al krijsend en tegenstribbelend wordt het varken met een touw naar de plaats van slachting getrokken. Hoe het verder afloopt zullen we doormiddel van foto's vertellen.

Serieuze waarschuwing: bevat schokkende foto's, alleen geschikt voor mensen met een sterke maag

De slager wacht op het varken dat wordt gebracht door zijn knechten

Het varken wordt op de grond gegooid en met een mes in zijn ader gesneden. Na het leegbloeden branden ze de haren weg met hooi

Voor het verwijderen van ingewanden wordt het varken netjes van de grond afgehaald

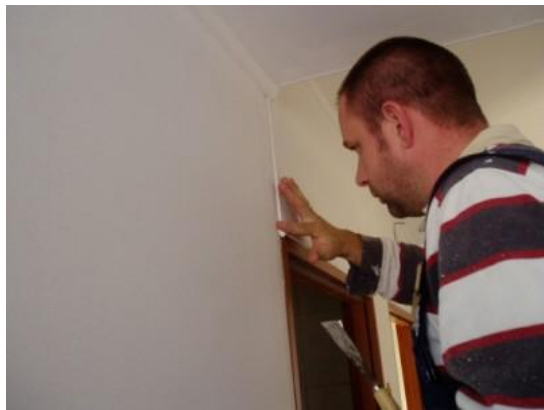

De slagers maken een lolletje, het varken wordt volledig gebruikt voor vlees. Ook de oren en het staartje.

Vrijdag 27 juli: afwerken!

Vandaag zijn we aan het afwerken. De laatste loodjes worden zelfs op moment van schrijven (19:15) gelegd!

Vandaag was het namelijk de laatste werkdag. We zijn er hard tegenaan gegaan. De foto's hieronder laten voor een groot gedeelte de eindresultaten zien:

Zoals u ziet zijn we deze twee weken heel erg veel opgesloten. Het "bed" is gemaakt en moet alleen nog "opgemaakt" worden door de dokter zelf.

Vanavond zullen een aantal jongens weer een bezoek brengen bij de Ierse dames (zoals bijna elke avond!).

Verder zijn we morgen uitgenodigd voor een barbecue bij Maria Denesh op een schitterende locatie.

Zaterdag 28 juli: Het laatste weekend...

Vanmorgen zijn de laatste zaken in Herculian afgemaakt. Het werk is zo goed als afgerond. Als we terugkijken, dan kunnen we alleen maar verwonderd zijn dat het zover is gekomen. Van een kale ruimte naar een volledig afgewerkt gebouw. Wie had dit kunnen denken?

Een klein overzicht van het totale werk:

Zomer 2006

Begin zomer 2007

Einde 2007, het werk is af...

Voor vanmiddag zijn we uitgenodigd door de familie Denes om bij hun buitenverblijf de dag door te brengen. Nadat we een ritje over erg stoffige en slechte wegen hebben gemaakt, komen we aan bij een riviertje. Aan de overkant staat een oud boerderijtje. Als we dichterbij komen zien we dat de tafel al gereed staat en dat het barbecuerooster al volop gevuld is. Als we wat rondgekeken hebben nemen we plaats aan de lange tafel. We krijgen een heerlijke salade geserveerd en de schalen vol met mici (gehaktworstjes) en karbonades blijven komen. Ondertussen kan ook volop de dorst gelest worden. Als iedereen meer dan genoeg gegeten heeft, is het tijd om wat te ontspannen. Door een aantal wordt dit in liggende houding gedaan, anderen maken een tocht langs en door de rivier onder leiding van een paar Roemeense jongelui. Door Jubal worden een paar vissen uit het water gehaald. Hij vist niet met een hengel, maar pakt de vissen met zijn handen uit hun schuilplaatsen onder de bomen. Dit was voor ons een onbekende manier van vissen. Onderweg komen we ook nog een paar wilde varkens tegen die wat verkoeling zoeken in het water en in de schaduw. De terugweg gaat via de heuvels. Moe en dorstig komen we weer bij het huis aan.

Aan het begin van de avond wordt opnieuw de tafel gedekt: het is weer tijd om te gaan eten. We krijgen een Hongaarse specialiteit geserveerd: töltöt káposzta. Dit zijn koolbladeren gevuld met gekruid gehakt. Stukken spek horen er uiteraard ook bij. Laci, de directeur van het ziekenhuis treedt weer op als de pálinkaschenker. Martin Koning drinkt graag een glaasje met hem mee, maar schenkt in plaats van de alcoholische drank wat appelsap in zijn glas. Het ziet er hetzelfde uit, maar het effect is anders. Het ene glas na het andere volgt...

Na deze overheerlijke maaltijd wordt een kampvuur ontstoken. Een aantal groepsleden blijkt redelijk goed als pyromaan op te kunnen treden. Inmiddels wordt het steeds donkerder. Als al het hout verbrand is, bedanken we onze gastheren en –dames hartelijk. We stappen weer in de auto's om over de slechte wegen richting onze bedden te gaan.

Zondag 29 juli: Afscheid nemen

Zondag 29 juli

Vandaag is de laatste dag in Baraolt. Morgen zullen we weer vertrekken richting Goes. We bezoeken vanmorgen de Hongaars gereformeerde kerk. De preek gaat over de bruiloft in Kana en daarmee over het eerste wonder wat Jezus op aarde heeft gedaan. Aan het eind van de dienst worden we gevraagd om als groep nog wat te zingen. We hebben niets ingestudeerd, maar toch gaat het nog redelijk. Na het zingen wordt door J.

Koning nog aangehaald dat aan de periode van 17 jaar nu een eind is gekomen. In de zomermaanden zal er vanaf nu geen groep vrijwilligers meer werkzaam zijn in Baraolt en omgeving. De hulp zal andere vormen gaan krijgen. De gemeente wordt bedankt voor de gastvrijheid in al die jaren. Dominee Krisbai bedankt ons voor alles en wenst ons een goede terugreis.

Na de kerk is er koffie en aansluitend eten in de kantine bij het ziekenhuis. Vanmiddag is iedereen druk met het inpakken van zijn spullen. Vanavond is daar geen tijd voor, omdat een aantal mensen afscheid van ons komt nemen. Aan het eind van de middag gingen we naar de Baptistengemeente.

Morgenochtend zullen we rond 6 uur ontbijten en hopelijk om 7 uur ontbijten. We overnachten in hotel Paprika vlakbij de Hongaars-Oostenrijkse grens. Dinsdagochtend vroeg zullen we verder doorrijden en naar alle waarschijnlijkheid later op de avond thuis, tussen 20:00 en 22:00 uur.

Dinsdagochtend: Hotel paprika en vertrek...

Het is nu vroeg in de morgen, 6:04. De wekker is net gegaan in onze kamer. We overnachten nu bij Hotel Paprika, vlak voor de grens naar Oostenrijk vanuit Hongarije. Het eerste deel van de reis zit erop. We zijn dankbaar dat we gespaard zijn gebleven op een toch best gevaarlijk stuk door Roemenië en Hongarije. Het afscheid dat we zondagavond hebben genomen was mooi. Heel veel mensen waren aanwezig in de kantine, zelfs de mensen van de bouwmarkt die ons de materialen leverden! Martin Koning houdt het afscheidswoord, waarbij de directeur van het ziekenhuis, Laszlo Agoston, als tolk functioneert. Het waren twee fijne werkweken en we bedanken iedereen, ook voor de afgelopen jaren, voor alle steun, gastvrijheid, betrouwbaarheid en bovenal God, dat Hij ons werk door de jaren heen heeft gezegend. We gaan weg maar verlaten hen niet, we zullen de relaties blijven onderhouden!

Gisteren hebben we in het restaurant lekker gegeten, uiteraard Goulashsoep als voorgerecht. Grappig was dat halverwege het diner aan de tafel pal naast ons een andere groep uit Nederland aanschoof. Zij gingen juist naar

Roemenië om ongeveer hetzelfde werk te verrichten! De groep komt uit Groningen, uit de Christelijk Gereformeerde kerk te Kornhorn! Dominee Esther samen met nog een gemeentelid leiden de groep. We hebben kort verteld wat wij deden en hun daarna wat hun werk was. Wat een toeval!

Zometeen aan het ontbijt en verder rijden maar weer! Als alles goed gaat zijn we zoals eerder geschat rond 20:00 en 22:00 bij onze kerk aan de bergweg.

Tot vanavond!

Dinsdagavond 31 juli: aankomst

Dinsdagavond komen we allemaal veilig aan bij de Maranatha kerk aan de bergweg in Goes.

We kijken terug op zeer geslaagde weken waarvoor God de eer en dank toe komt!